

eri italiene despre commedia dell'arte, de sarece — scrie el, textual — „sint sărac și șovăi să le comand”. De asemenea, pe iubitorul de teatru bucureștean îl poate interesa faptul că, în una din scrisori (8.V.1933), J. Copeau semnaleză colaborarea lui cu André Barsacq, autor al schemei punerii în scenă a operei amintite realizate de Copeau.

Sumarul revistei mai cuprinde și o seamă de rubrici, cum sint comunicările — din care desprindem pe aceea, deosebit de interesantă, despre reprezentarea pieselor lui Shakespeare la Paris în perioada 1855—1878, de către trupe de teatru italiene, în rindurile cărora figurau actorii renumiți: Rossi, Salvini și Ristori. De asemenea, In Memoriam, Viața Societății (de istorie a teatrului), Expoziții, Note și Informații. O mențiune specială merită rubrica bibliografică cu care se încheie revista. Aceasta conține un mare număr de lucrări deosebit de interesante, clasate pe teme și epoci, cu indicația izvoarelor și constituie un minunat îndreptar pentru cercetătorii de specialitate sau chiar numai pentru iubitorii teatrului.

„The Stage” *

Săptăminalul londonez „The Stage” stă, fără îndoială sub semnul categoriei publicistice a „informației”. Dar cititorului i se oferă aci o informare cuprinzătoare, care depășește simpla consemnare a „faptului divers” teatral, prin consecventa subliniere a

tot ce reprezintă — deopotrivă, la Londra, în marile centre ca și în localitățile provinciale mai obscure — o preocupare artistică interesantă. Nici o ramură și nici un aspect al activității scenice nu sint omise. Ele sint comentate la rubricile fixe corespunzătoare, care figurează în fiecare număr al publicației. Menționăm, în trecut, importanța simptomatică ce se acordă spectacolelor televizionate (principalul rival actual al teatrului propriu-zis, cu scenă și sală, așa cum îl cunoaștem și îl iubim cu toții) și prezența nelipsită a două rubrici, una oglindind un gen neuzitat la noi în țară, genul spectacolelor (mai ales de estradă) pe gheață, iar cealaltă, rezervată teatrului de marionete și de păpuși, mărturie a unei bogate activități în acest domeniu.

Foarte numeroasele cronici, dacă nu se opresc în amănunțime asupra multiplelor fațete ale piesei și spectacolului consemnat, au, în schimb, meritul de a evita verbozitatea și — deși succinte — izbutesc să le prezinte cititorului în datele lor esențiale, însoțite de punctul de vedere al revistei.

E regretabil, firește, că nu găsim în „The Stage” și unele articole de mai mare întindere, care să trateze problemele nodale ale vieții teatrale din Marea Britanie. Lipsa lor nu este împlinită decit parțial de cite un unic material mai mare, întilnit în fiecare număr și consacrat fie prezentării unei personalități marcante — actrița Flora Robson, de pildă (nr. 3919 din 24 mai) —, fie unei acțiuni interesante „Un teatru pentru scriitori și pentru popor” (nr. 3917 din 10 mai).

* mai — iunie 1956

T. STAICU